

теглили. Това правѣли и други държавици. Обикновено следъ подобрене на стопанското положение подправенитѣ (имитирани) монети се изтегляли. Обаче въ римската империя това не могло да стане. Отъ времето на Септимий Северъ (193—211 г.), до когато монетитѣ били отъ чисто сребро, въ Римъ почнали да примѣсватъ среброто съ медъ и калай. Този примѣсъ все повече се увеличавалъ, докато при императоръ Галиенъ (III в.)

Монета на гр. Варна.

сребърнитѣ монети се обърнали на чисто медни, или медни потопени въ калай. Това разстроило съвсемъ стопанския животъ, и при Диоклетиана отново почнали да сѣкатъ чисти сребърни монети.

Стари монети у насъ. Въ българскитѣ земи били въ обращение най-различни монети. Ние ще споменемъ за тия, които сж били най-разпространени и които сж сѣчени на Балкански полуостровъ.

Монети на тракийски и македонски царе — сѣчени сж до идването на римлянитѣ. Нѣкои отъ тѣхъ, като монетитѣ на Филипъ II (IV в. пр. Хр.), се отличаватъ съ много хубава изработка.

Монети на нашитѣ стари градове. По нашето бѣломорско и черноморско крайбрѣжие изникнали презъ VI и V вѣкъ преди Христа много градове, които въртѣли голѣма търговия съ вътрешността на страната и разбогатѣли. Понеже били независими, започнали да